

tað er alneyðugt

Absalon Áargarð, formaður í Føroya Polistafelag

partur av game'inum. Tað vita vit av. Tað er bara umráðandi, at vit hava gjørt upp við okkum sjálvi, at soleiðis er tað, og vit kunnu ikki pakka saman. Tað eru vit ella eingin.

Tað skal nógv til, áðrenn skotið verður

Tað skal heilt nógv til, áðrenn eitt løgreglufólk kann trekkja pistólina og skjóta, sigur Absalon Áargarð. Danska politilógini er ikki galdandi í Føroyum, men skjótireglugerðin hjá løgregluni í Føroyum, sum lýsir umstøðurnar, har pistólin kann trekkjast, er sera lík tí, ið verður lýst í politilógini.

Í reglugerðini stendur millum annað, at skotvápni kunnu einans nýtast til at "afværgje et påbegyndt eller overhængende" álop á fólk ella týðandi samfelagsstovnar. Absalon Áargarð vísir til orðingina í reglugerðini og ger greitt, at har eru serlig krøv, ið skulu vera uppfyllt, áðrenn pistólin kann nýtast.

- Tað eru tvey ting í reglugerðini, ið eru umráðandi at leggja til merkis. Tað er ikki so, at okkurt kann henda um eina løtu. Tað skal

vera okkurt, sum hendir beint nú, tá tú stendur í støðuni. Hitt er, at talan skal vera um eitt vandamikið álop. Tað er komið fyrri, at føroysk løgreglufólk hava staðið í teirri støðuni, at skjótireglementið er uppfyllt.

- Eingil vil brúka eitt skotvápni móti onkrum øðrum, uttan at tað er absolutt neyðugt. Tað vil eingin,

heldur ikki politistar. So tá tað einaferð verður valt at skjóta, so er tað ikki bara tí, at reglurnar eru uppfylltar - tær eru ordiliga uppfylltar.

Venjingin er umráðandi

Tað er heilt sjáldsamt, at løgreglufólk verða noydd at nýta pistól í Føroyum, og tí er venjingin tað, ið løgreglufólk hava at fyrihalda seg til. Venjingin er góð, tí at hon fyrirbyrgir, at løgreglufólk taka skeivar avgerðir, tá tey eru í einari kroystari støðu, sigur Absalon Áargarð.

- Øll løgreglufólk fáa ta frá-læru og skjótivenjing hvørt ár, sum er galdandi fyri øll løgreglufólk. Harafrtat eru nøkur, ið fáa eykaundirvísing í at brúka skotvápni, fáa oftari venjingar og aðrar taktiskar venjingar. Skjótivenjing er bara ein partur av venjingini. Hvussu flytir tú á einum tilíkkum staði, hvussu arbeiða fólk, tá fleiri arbeiða saman, hvør hevur hvørja uppgávu og so framvegis.

Absalon Áargarð vísir á, at sum løgreglufólk vónar tú, at tú ongantið fært brúk fyri venjingini. - Tá tørstur hinvegin er á henni, so er gott, at venjingin situr í merginum.

Skeivt inntrykk av miðlaumrøðu

Absalon Áargarð vil ikki leggja aftrat málinum sjálvum, nú kann-ingararbeiðið er farið í gongd. Men umboðandi starvsfólk hjá løgregluni vil hann gera vart við, at fleiri løgreglufólk sita eftir við kensluni, at tann boðskapurin, sum fyrst varð miðlaður út, var, at ein løgreglumaður fekk eitt lítið prus, og síðani varð valt at svara aftur við einum skottriðli móti manninum, ið skjeyt.

- Tað, sum hevur verið sagt, er, at ein løgreglumaður fekk ein lítlan skaða á kjálkan. So sita fólk kanska og halda, at tað, sum hevur verið brúkt móti løgreglumanninum, hevur verið eitt pinkalítið vápn, ein luftbyrsa ella líknandi. Tað er ikki tilfelldið, sigur Absalon Áargarð.

Vísandi til, at tað kom undan kavi til grundlógaravhoyrið týsdagin, at løgreglumaðurin hevði fingið tvey høgl í andlitið, men í minsta lagið 30 høgl høvdu rakt hjálmin, sigur Absalon Áargarð, at talan var altoy um álvara.

- Orsøkin til, at løgreglumaðurin fær eitt prus, er ikki, at hesin persónurin ikki hevur gjørt tað nóg álvarsamt. Tað er, tí at útgerðin - hjálmar og onnur útgerð - hevur vart teir so væl. Støðan kundi verið nógv verri, um hatta rakti aðrastaðni.

- Skjótireglementið er ikki bara uppfyllt, tað er væl og virðiliga uppfyllt, sigur Absalon Áargarð.

Tí fór løgreglan at bera skotvápni

STEINAR PATURSSON

I dag halda vit tað kanska vera sjálvsagt, at hvørt løgreglufólk gongur við pistól. Tað hevur ikki altíð verið so, men tað ber ikki til at siga, júst nær pistólin er vorðin fastur partur av løgreglubúnanum.

Steen Nørskov, chefpolitiinspektørur, vísir á, at Hjartvard E. Skálagarð skrivur í Politi í Føroyum fyrr og nú, at løgreglan í Føroyum hevur altíð havt atgongd til skotvápni.

Danska løgreglan hevur eisini altíð havt atgongd til skotvápni, men tað er ikki fyrr enn í 1965, at danska løgreglan fór at ganga við tænaupistól sum fastur partur av løgreglubúnaðinum.

Orsøkin handan broytingina er at finna náttina millum 17. og 18. september í 1965 í Keypmannahavn.

Palle Sørensen og ein vinmaður hansara høvdu framt eina røð av innbrotum, og ein løgreglubiliur steðgar teimum í stolnum bili á Amager Strandvej. Palle Sørensen hevði eina pistól í bilinum, sum hann brúkti móti báðum løgreglumonnunum og drap báðar.

Vinmaðurin stakk av, men Palle Sørensen koyrði víðari inn móti býnum, har hann

enn einaferð varð steðgaður av einum løgreglubili, hesaferð á Vermlandsgade. Eins og á Amager Strandvej skjeyt Palle Sørensen báðar løgreglumenninar.

Palle Sørensen hevði tilsamans skotið 15 skot hesa náttina, og 12 teirra høvdu rakt teir fyra løgreglumenninar.

Eftir hetta gjørdist krav, at løgreglufólk skuldu hava pistól uppi á sær, hvørja fer tey fóru út á patrulju.

Tað er tó nógv, ið bendir á, at kravið um pistól hevur ikki verið fylgt heilt og fult. Jón Klein Olsen, varapolitiinspektørur, heldur, at tað var einaferð fyrst í 80'unum, at løgreglan í Føroyum hevði sum fastan tætt at krøkja pistólina í beltið, áðrenn farið varð útum.

Hetta elvdi til bæði øsing og kjak í Føroyum, men hetta hevði hóast alt verið krav í kongaríkinum í nógv ár.

Tað var bert eitt úrslit av áhaldandi áminningum frá ríkispolitichefinum um at stramma upp, at pistólin at enda hevði sítt fasta pláss við mjadnarnar heldur enn í viðförisrúminum í løgreglubilinum ella í skápinum á løgreglustøðini.

Saman við pistólini eru eisini piparspray, løgreglustavur og hondjörn fastur partur av løgreglubúnanum.

